

Мої цінності

Так склалося, що нині більша частина світу пов'язана мережею засобів електронної комунікації. Інформація передається миттєво. У ХХІ столітті внаслідок глобалізації народи та окремі люди залежать один від одного набагато більше, ніж будь-коли. У стародавні часи міжнародна торгівля не була обов'язковою, нині ж залишатися в ізоляції неможливо. Отже, якщо народи не можуть ставитись один до одного з повагою, то проблеми є неминучими. Крім того, прірва між бідними та багатими країнами, а також між бідними та багатими групами населення цих країн тільки зростає. Економічну нерівність можна подолати лише шляхом усвідомлення та укріплення зв'язку між людьми та завдяки відповідальному ставленню як до живих істот, так і до ресурсів планети. Представники одних країн повинні ставитися до представників інших країн з повагою, яка притаманна люблячим братам і сестрам, та визнавати їхнє право розвиватися власним, обраним ними шляхом.

Незважаючи на всі зусилля світових лідерів, криза тільки поглиблюється. Невинні люди, старі та малі, щодня гинуть у війнах. Багато солдатів беруть участь у війнах не з власної волі. Страшно навіть уявити страждання, через які їм доводиться проходити. Звісно, виготовлення та продаж великими країнами тисяч різних видів зброї та амуніції постійно підживлюють насильство. Але страшнішими за будь-який автомат чи бомбу є ненависть, неспроможність співчувати, відсутність поваги до живих істот та їхніх прав. Доки людство не звільнить свій розум від ненависті, мир на нашій планеті буде неможливим.

Ми маємо робити все від нас залежне, щоб припинити війни та очистити світ від ядерної зброї. Коли я приїхав до Хіросіми, на яку скинули першу атомну бомбу, побачив місце трагедії та почув історії вцілілих людей, моє серце стиснулося від болю. Скільки людей миттєво загинули! Скільки було поранених і знівечених! Скільки болю та спустошення може викликати ядерна війна! Однак, подивіться, скільки грошей людство все ще витрачає на виготовлення зброї масового знищення! Шокуючі, ганебні цифри...

Науковий і технічний прогрес справді пішов людству на користь, але за все доводиться платити. Технології, за якими збудовано літаки цивільної авіації, допомагають нам подорожувати світом, і ці ж самі технології використовуються для створення смертоносних винищувачів. Люди в усіх куточках світу живуть у постійному страху, і їхні побоювання є цілком виправданими: тисячі ядерних боеголовок націлені на них і готові до нападу будь-якої миті. Навіть однієї з них було б достатньо для знищення цілого міста. Однак відповідальність за цю ситуацію лежить на

всіх людях планети, і питання ядерного роззброєння треба вирішувати якомога швидше.

Встановлення довготривалого миру на планеті можливе лише за умови налагодження довірливих стосунків між людьми і завдяки нашій повазі, любові та милосердю до всіх живих істот. Іншого шляху немає. Усі спроби впливати на світ з позиції сили, постійна конкуренція держав та їхнє бажання домінувати — за допомогою ядерної, біологічної, хімічної або звичайної зброї — мають виключно негативні наслідки. Чи взагалі можливий мир на планеті, якщо в людях стільки агресії та ненависті?

Зовнішній спокій неможливий без спокою внутрішнього. Миротворча діяльність — благородна справа, але вона являє собою лише засіб налагодження «зовнішнього» миру, який неможливий, доки люди не очистять свої думки від ненависті й агресії. Ось звідки треба починати зміни. Кожен із нас має насамперед працювати над поступовою трансформацією власного ставлення до інших людей і до себе.

Важке становище, в якому нині перебуває наш світ, вимагає від нас рішучих дій. На кожному з нас лежить відповідальність за цю кризу, і кожен повинен зробити свій внесок у налагодження миру. Прикро, що гуманність надто часто буває знехтуваною в ім'я ідеології. Це шлях у прірву. Політичні системи повинні покращувати життя людей, але замість цього контролюють їх лише заради одного — грошей.

Якщо б ми навчилися зі щирістю та терпінням обмінюватися думками з нашими співрозмовниками, якщо б дискутували з позиції поваги до опонентів, то виявили б, що не так уже й багато відмінностей існує між нами. Кожен із нас зобов'язаний в ім'я любові та людяності робити все

можливе задля досягнення гармонійних відносин між народами, ідеологіями, культурами, етнічними групами, економічними та політичними системами.

Коли ми по-справжньому усвідомимо єдність усього людства, наша мотивація до налагодження стосунків істотно зросте. У глибинному сенсі всі люди насправді є братами та сестрами, тому і страждання повинні ділитися так, як це належить робити родичам. Взаємна повага, довіра та турбота про добробут сусіда – наш єдиний шанс на встановлення довготривалого миру на планеті.

Звісно, світові лідери несуть особливу відповідальність за це, але кожна окрема людина, незалежно від її релігійних поглядів, також повинна брати ініціативу в свої руки. Вже наші прагнення до щастя та бажання уникнути страждань роблять нас схожими один на одного. Тому всі ми – громадяни світу. І всі ми відповідальні за щасливе майбутнє нашої планети.

Для того щоб навчитися приязно ставитись до інших людей, поважати їх, щоб від щирого серця опікуватись благополуччям усього людства, треба постійно тренувати свій мозок. Найголовніша мета розумових практик полягає в тому, щоб навчитися співчувати та досягати внутрішнього спокою – особливого стану розуму, який у теперішньому світі є найвищою цінністю, адже допомагає досягти істинного порозуміння між націями, расами, релігіями, політичними та економічними системами. Коли ми дивимося на все із співчуттям, а наш розум перебуває у спокої, ми маємо набагато більше волі та мотивації змінювати навколишній світ на краще.

Ви згодні зі мною? Чи вважаєте, що це нісенітниця? Я лише буддійський монах і говорю про все з позиції влас-